

УДК 377.1(520)

ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНА ОСВІТА В ЯПОНІЇ

Студ. Н.П. Тичина, гр. БПТ-14
Наук.керівник доц. Л.В. Житеньова

Київський національний університет технологій та дизайну

Професійну освіту в Японії здобувають у школах різних типів. У 1999 році з питань професійно-технічного навчання було прийнято спеціальну постанову, згідно з якою засновувалися п'ять типів шкіл: технічні, сільськогосподарські, торговельні, торговельно-флотські і додаткові (без відриву від виробництва).

У цих школах встановлювався чотирирічний термін навчання. Умовою вступу до професійно-технічної школи оголошувалося отримання неповної середньої освіти.

Японська молодь знайомиться з основами різних професій ще в загальноосвітній школі. Так, програма середньої школи чітко ділиться на загальноосвітню і професійну. За підрахунками, які вдалося зробити на основі різних джерел, приблизно половина середніх шкіл має тільки загальноосвітню спрямованість, одна чверть забезпечена загальноосвітніми та професійними програмами, інша чверть-лише професійними. Загальноосвітня програма містить академічний та загальний курси, які передбачають досить велику загальну підготовку учнів. Професійно спрямовані програми включають звичайно курси по сільському господарству, промислового виробництва, торгівлі, рибальству і домоводству. Кожна школа, крім того, в залежності від місцевих умов спеціалізується на субкурсах, таких, як електротехніка, зв'язок, ЕОМ тощо.

Разом з тим у країні постійно розширюється мережа професійно-технічних училищ з терміном навчання від 1 до 3 років.

Основним постачальником кваліфікованої робочої сили для японської промисловості, безсумнівно, є державні професійно-технічні школи і такі ж навчальні центри великих фірм, які готують кваліфікованих робітників для певного робочого місця або операції шляхом інтенсивного індивідуально-групового навчання. Всі ці навчальні заклади об'єднує педагогічний принцип « бездоганності навчання». Цей принцип полягає в тому, що в процесі професійно-технічного навчання, орієнтуються на досягнення максимально високого рівня оціночних балів, на досконалість в оволодінні будь-яким окремих навиком. Це - стиль японської системи навчання фахівців.

Там, де в Японії засвоюють найтонші професійні навички, сам процес навчання більше схожий на сеанси релаксації : учнів привчають до того, щоб вони не напружувалися, не метушилися і не боялися зробити помилки. Інструктори практичного навчання, самі будучи першокласними умільцями, дають своїм учням усвідомити досить просту істину : чим сильніше людина намагається уникнути помилок, тим частіше вона їх допускає. Адже боязнь зробити помилку породжує напруженість, сковує м'язи, що незмінно виливається у цілу гаму негативних емоцій. У результаті- передчасна втома, незручність і врешті-решт роздратування. Щоб уникнути подібних небажаних наслідків, у процесі навчання домагаються бездоганного відпрацювання всіх елементів трудових дій. Саме такого роду методика споконвіку культивувалася в японських приватних школах- студіях, де навчали каліграфії, живопису, бойовому мистецтву.